

YENİ-GÜZEL ŞEHİRİ

Yaz başıydı. Gökyüzü kedi kusuğu rengindeydi.

Elbette, diye düşündü Tally, bu pembeyi elde etmek için kedinizi, bir süre yalnızca somon çeşnili kedi mamasıyla beslemeniz gerekir. Kayıp giden bulutlar, balığa benziyordu biraz. Yükseklerdeki rüzgârlar bulutları karıştırıyor, balık pullarına benzetiyordu. Işık solarken bulutların arasındaki boşluklar koyu maviye dönüştü; tıpkı tersyüz olmuş bir okyanus gibi, dipsiz ve soğuk...

Eski yazlar olsa, böyle bir günbatımı güzel gelirdi. Ama Peris güzelleştiğinden beri hiçbir şey güzel gelmiyordu. Yalnızca üç ay iki günlüğüne bile olsa, en iyi arkadaşınızı kaybetmek kötü bir şeydi.

Tally Youngblood karanlığı bekliyordu.

Açık penceresinden Yeni-Güzel Şehri'ni görebiliyordu. Parti kulelerinin tümü aydınlatılmıştı; sefa bahçelerinin patikalarında yanan meşale dizileri, yılan gibi kıvrılıyordu. Kararmaya yüz tutmuş pembe gökyüzünde birkaç sıcak hava balonu, iplerini çekiştiriyor; balonların yolcuları başka balonlara ve paraşütlere, güvenli havai fişekler fırlatıyordu. Kahkahalar

ve müzik, doğru açıyla fırlatılan taşlar gibi suda sekiyordu. Tınları, Tally'nin sinirlerini yıpratacak kadar keskindi.

şehrin dış mahallelerinde, ırmağın oluşturduğu kıvrımla şehir merkezinden ayrılmış yerlerde, her şey karanlığa boğulmuştu. Bu saatte, çirkin olan herkes yataktaydı.

Tally, arabirim yüzüğünü çıkardı, "İyi geceler," dedi.

"Tatlı düşler Tally," dedi oda.

Tally bir dış temizleme hapı çiğnedi, yastıklarını yumrukladı ve eski, taşınabilir ısıtıcıyı tlerin altına tıktı. Isıtıcı, Tally'nin boyutlarında, uyuyan bir insana gereken sıcaklığı ürettiyordu.

Sonra pencereden dışarı ıktı.

Dışarıda gecenin, başının üzerinde kömür karasına dönüştüğünü görünce kendini daha iyi hissetti. Belki bu aptalca bir plandı; ama yatağında uykusu kaçmış, kendisi için üzülerek geçen bir geceye yeğdi. Su kıyısına inen, aşına olduğu o patikada yürürken Peris'in, yeni-güzelleri gözetleyerek geçecek bir geceye hazır, kahaahalarını bastırarak sessizce arkasından geldiğini hayal edebiliyordu. Tally ve Peris, daha on iki yaşındayken -yaşları arasındaki üç aylık fark hiç önemli değilmış gibi gelirken- yuva bakıcısını atlatmanın yolunu bulmuşlardı.

"Hayatımın sonuna dek en iyi arkadaşımsın," diye mırıldandı Tally, sağ avucundaki minik yara izine dokunarak.

Ağaçların arasından suyun ışıldadığını gördü, oradan geçen bir teknenin yarattığı küçük dalgaların kıyıya vururken çıkardığı sıpırtıları dinledi. Eğilerek sazların arasına saklandı. Casusluk gezileri için en iyi zaman yazdı. Yazın otlar yüksek olur, hava asla soğumazdı ve ertesı gün derslerde uyanık kalmaya çalışmanız gerekmezdi.

Elbette Peris, artık dilediği kadar geç kalkabilirdi. Güzel olmanın bir avantajı daha...

Devasa, eski köprü, suyun üzerinde uzanıyordu. Kocaman, demir iskeleti gökyüzü kadar siyahtı. Öyle uzun zaman önce inşa edilmişti ki manyetik gergilerin desteği olmadan, kendi ağırlığını taşıyabiliyordu. Bundan bir milyon sene sonra, şehirden bir iz bile kalmadığında, muhtemelen bu köprü bir iskelet fosili gibi ayakta kalacaktı.

Yeni-Güzel Şehri'ne giden diğer köprülerin aksine, eski köprü *konuşamıyordu*; daha da önemlisi, izinsiz geçenleri *raporlamıyordu*. Bu sessizliğine rağmen, Tally'ye çok bilge bir köprüymüş gibi geliyordu; bazı asırlık ağaçlar gibi sessiz ve bilgili...

Artık gözleri karanlığa tamamen alışmıştı. Her zamanki kayaya bağlanmış misinayı bulması yalnızca birkaç saniye sürdü. Misinayı çekti ve köprü desteklerinden birinin üzerindeki saklama yerinden suya düşen halatın çıkardığı şapırtıyı duydu. Görünmez misinayı çeke çeke, ucuna bağlı, ıslak, düğüm düğüm halatı buldu. Halatın diğer ucu hâlâ köprünün demir iskeletine bağlıydı. Tally halatı çekerek gerdi ve her zamanki ağaca bağladı.

Bir başka ırmak teknesi geçerken, bir kez daha eğilip otların arasına saklanması gerekti. Teknenin güvertesinde dans eden insanlar, köprüden kıyıya gerilmiş halatı görmediler. Asla görmezlerdi. Yeni-güzeller gereksiz, ufak tefek ayrıntıların fark edemeyecek kadar çok eğleniyor olurlardı her zaman.

Teknenin ışıkları solup gittiğinde Tally, tüm ağırlığını vererek halatın sağlamlığını sınıadı. Bir seferinde halat ağaçtan çözülmüştü ve Peris'le ikisi önce aşağı sallanmışlar, sonra nehrin ortasına doğru yukarı savrulmuşlar, sonunda soğuk

suya düşmüşlerdi. Tally bu gece kuru, sıcak, ama yalnız olmaktansa o geceki gibi, Peris'le birlikte ve sırlısıklam olmayı tercih ettiğini fark ederek gülümsedi.

Halattaki düşümlere elleri ve bacaklarıyla tutunarak baş aşağı sarktı ve kendini köprünün karanlık iskeletine doğru çekti, sonra demir iskelet boyunca ilerleyerek Yeni-Güzel Şehri'ne yollandı.

Güzelleştikten sonra göndermeye zahmet ettiği tek mesajdan, Peris'in nerede yaşadığını öğrenmişti. Peris adresini vermemişti, ama Tally mesajın sonundaki, gelişigüzel görünen sayıları deşifre etmenin yolunu biliyordu. Numaralar, şehrin tepelik kısmındaki Garbo Malikânesi denen yeri işaret ediyordu.

Oraya ulaşmak zor olacaktı. Tally ile Peris, çıktıkları gezintilerde hep su kıyısında dolaşmışlardı. Oradaki bitki örtüsü ve arkasındaki Çirkinköy'ün karanlığı, saklanmayı kolaylaştırıyordu. Ama şimdi Tally, adanın ortasına, aydınlık sokakların, bütün gece gösteri arabaları ve eğlenen insanlarla dolu olduğu yere gidiyordu. Peris gibi yepyeni güzeller, her zaman eğlencenin en çılgın olduğu yerlerde yaşardı.

Tally haritayı ezberlemişti, ama tek bir yanlış dönüş yaparsa ayvayı yerdi. Arabirim yüzüğü olmadan araçlar onu görmez, hiç yokmuş gibi eziverirlerdi.

Doğrusu, Tally burada *gerçekten* de bir hiçti.

Daha da kötüsü, o çirkindi. Ama Peris'in böyle düşünmeyeceğini umuyordu. *Onu* bu şekilde görmeyeceğini umuyordu.

Yakalanırsa ne olacağına dair en ufak fikri yoktu Tally'nin. Bu, yüzüğünü 'unuttuğu', dersleri astığı ya da evi kandırıp müziği izin verilenden daha yüksek sesle dinlediği için ense-

lenmeye benzemiyordu. Bu tür şeyleri herkes yapardı ve herkes enselenirdi. Ama o ve Peris, bu gezintilerde yakalanmaya her zaman büyük özen göstermişlerdi. Irmağı geçmek ciddi işti.

Endişelenmek için çok geçti artık. Hem, ona ne yapabilirlerdi ki? Üç ay sonra o da güzel olacaktı.

Tally sefa bahçesine kadar ırmak kıyısında ilerledi, sonra bir söğüt sırasının altındaki karanlığa süzüldü. Dalların altına saklanarak küçük, titreşen alevlerin aydınlattığı patika boyunca yürüdü.

Patıkada, bir güzel çifti gezine gezine yaklaştı. Tally yerinde dondu; ama onlar, her şeyden öyle habersizdiler, birbirlerinin gözlerine bakmaya o kadar dalmışlardı ki karanlığın içinde çömelmiş Tally'yi göremediler. Tally sessizlik içinde, onların geçmesini izledi. İçi, güzel bir yüze her baktığımda hissettiği o sıcak duyguyla dolmuştu. O ve Peris, gölgelerin içinden güzelleri gözetlerken, onların yaptıkları aptalca şeylere kıkırdarken bile, gözlerini dikip seyretmekten kendilerini alamazlardı. İri, kusursuz gözlerinde bir şey vardı; söyledikleri her şeye kulak kabartmak, onları her tür tehlikeden korumak, onları mutlu etmek isteği uyandıran bir şey. O kadar... güzeldiler ki!..

İki güzel, bir sonraki dönemde gözden kayboldu. Tally, lapaya dönen beynini canlandırmak için başını iki yana salladı. Buraya, aval aval bakmak için gelmemişti. O bir casus, bir davetsiz misafir, bir çirkindi. Ve bir görevi vardı.

Bahçe, şehrin içlerine doğru uzanıyor, aydınlık parti kuleleri ve evler arasında siyah bir yılan gibi kıvrılıyordu. Karanlıkta birkaç dakika daha süzüldükten sonra Tally, ağaçların arasına saklanmış bir çiftte rastladı. Ne de olsa burası

bir *sefa* bahçesiydi. Ama onlar, karanlıkta Tally'nin yüzünü göremediler. Tally bir özür mırıldanıp uzaklaşırken ona takılmakla yetindiler. Tally de onları doğru düzgün görememişti, yalnızca birbirine dolanmış, kusursuz kollar ve bacaklar seçebilmişti.

Sonunda, Peris'in yaşadığı yerden birkaç sokak beride, bahçe sona erdi.

Tally yere sarkan bir sarmaşık perdesinin arkasından gözetledi. Çirkinköy'e, Peris'le birlikte geldikleri en uzak yerden daha uzaktaydı, buradan daha öteye gitmeyi planlamamıştı. İyi aydınlatılmış, kalabalık sokaklarda saklanması imkânsızdı. Parmaklarını yüzünde gezdirdi; geniş burnunu, ince dudaklarını, geniş alnını ve dolaşık, kıvrır kıvrır saçlarını yokladı. Çalılıkların arasından çıktığı anda fark edilirdi. Yüzüne ışık geldiğinde yanıyormuş gibi hissediyordu. Burada ne işi vardı? Çirkinköy'ün karanlığına dönmeli, sırasının gelmesini beklemeliydi.

Ama Peris'i görmek, onunla konuşmak zorundaydı. Tam olarak nedenini bilemiyordu, ama her gece, uykuya dalmadan önce, onunla bin ayrı sohbet hayal etmekten bıkip usanmıştı. *Küçüklüklerinden* beri, her günü birlikte geçirmişlerdi ve şimdi... hiç görüşemiyorlardı. Belki birkaç dakikacık konuşsalar Tally'nin beyni, hayali Peris'le konuşmaktan vazgeçerdi. Üç dakika, onu üç ay idare ederdi belki.

Tally sokağın iki yanına baktı, gizlice geçebileceği bahçeler, saklanabileceği karanlık eşikler aradı. Dik bir yamaca tırmanan, tutunacak çatlaklar arayan bir dağcı gibi hissediyordu kendini.

Insan trafiği biraz azalmaya başladı ve Tally, sağ avucundaki yara izini ovalayarak bekledi. Sonunda içini çekti ve

fısıldadı: “Sonsuza dek en iyi arkadaşımsın...” Sonra öne, ışı-
ğa doğru bir adım attı.

Sağından bir ses patlaması geldi ve Tally geriye, karanlığa sıçradı. Sarmaşıklara takıldı ve hızla dizüstü, yumuşak topra-
ğa düştü. Birkaç saniye boyunca, yakalandığını düşündü.

Ama şamata, bir düzen kazanarak ritmik vuruşlara dönüş-
tü. Bir davul makinesi ağır ağır sokakta ilerliyordu. Bir ev ka-
dar genişti, boy boy davullar çalan düzinelerce mekanik kol,
ışıldayarak hareket ediyordu. Arkasından, gittikçe büyüyen
bir kalabalık geliyordu. Tempoya uyarak dans ediyor, içiyor,
boş şişeleri dev davul makinesine fırlatıp kırıyorlardı, ama
makineye hiçbir şey olmuyordu.

Tally gülümsedi. Eğlenen güzeller maske takmışlardı.

Makine, arkasından havaya maskeler atıyor, doğaçlama
geçit alayına daha fazla insan çekmeye çalışıyordu. Şeytan
yüzlü maskeler, korkunç palyaço maskeleri, yeşil canavar
maskeleri ve iri, oval gözleri olan, gri uzaylı maskeleri vardı.
Kedi, köpek, inek maskeleri ya da çarpık gülüşlü, dev burun-
lu yüz maskeleri...

Alay ağır ağır geçti ve Tally, bitki örtüsünün arasına sü-
ründü yine. Eğlenenlerden bazıları o kadar yakından geçmişti
ki şişelerinden gelen mide bulandırıcı, tatlımsı koku Tally’nin
burnunu doldurmuştu. Makine sallana sallana biraz daha
uzaklaştıktan bir dakika sonra, Tally saklandığı yerden dışarı
sıçradı ve sokağa atılmış maskelerden birini kaptı. Maskenin
plastığı yumuşaktı. Makinenin içinde birkaç saniye önce ba-
sılıp şekillendirildiğinden, hâlâ ılıktı.

Yüzüne takmadan önce maskenin renginin, günbatımın-
daki kedi kusuğu rengiyle aynı olduğunu, uzun bir hay-
van burnu ve iki küçük, pembe kulağı bulunduğunu fark etti.

Maske yüzüne yerleşirken akıllı yapıştırıcı esneyerek derisine uyum sağladı.

Tally, dans eden sarhoşları iterek geçti ve alayın diğer ucundan çıktı. Yüzünde bir domuz maskesiyle, ara sokaklardan birine sapıp Garbo Malikânesi'ne doğru koşmaya başladı.